Ч. 256. Неділя 28 (15) падолиста 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім недїль і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна а управильнене справ народних. — Поліпшене ситуациї.

Вчерашне засїдане палати послів було знаменне а внесене пос. Штельцля в справі управильнення народних справ і ухвалене того внесеня всїма голосами против голосів ческих радикалів може стати ся вихідною точкою в справі помиреня спорячих народів в Австриї і заведеня якогось лїпшого ладу. На всякий случай ухвалене того внесеня єсть доказом, що палата послів уважає ся компетентною до залагоджуваня таких справ, хоч би хтось тому й противив ся та казав, що того рода справи належать до сойму. Як бя в Австриї були лиш спори між двома народами, то може би так і повинно бути, щоби їх залагоджували сойми; однак майже в каждім краю суть такі відносини, що до двох спорячих мішає ся ще й третий — Нїмець, бо управа державы єсть нїмецка — і тому хиба лиш раду державну треба уважати компетентною до залагоджування народних спорів. Ухвалу внесеня Штельцля треба длятого уважати за важний преюдикат, хоч би з тої ухвали поки що не було нїчого. Хід вчерашного засїданя був слїдуючий:

Засїдане палати послів розпочало ся о 11 год. 25 мін. Пос. Ліберман поставив внесок о внесене реверсів демоляцийних в районі крiпости в Перемишли.

Палата приступила відтак до вибору комісиї до внесеня Куранди в справі розслїдженя господарских відносин межи Австриєю а Угорщиною, а по переведеню виборів приступила до дальшої розправи над пильностию внесень о охоронї народних меншостий. Насамперед промавляв пос. Малік і полемізував з Крамаржом. Відтак промавляв Бакса по чески і закінчив заявою, що єго партия буде голосувати против буджету.

Пос. Странски (Всенїмець) докоряв нїмецким социялїстам, що они не мають нїякого почуваня нїмецкого і підпирають Славян, підчас коли ненїмецкі социялїсти суть найбільшими шовінїстами. Нїмецкі горожани витягнули вже з того консеквенциї, як то показало ся при послїдних виборах до ради громадскої в Ґрацу. Хоч Славяни ведуть обструкцию против найважнїйших конечностий людових, не видко однак в ческих повітах нїякої демонстрациї против обструкциї. Доси виголошені ческі бесїди містили в собі лиш погрози. Бесїдник нагадав поїздку Крамаржа до Петербурга і Варшави, а Кльофача до Білграду і Чорногори. Наслідки тих подорожий показали ся підчас сегорічної заграничної кризи. Социялїстам закинув бесїдник тероризм.

Межи нїмецким радикалом Кроєм а социялїстичними послами прийшло до острої перепалки. Дашиньский кличе до Кроя: Продайник! а Мільферт (нїмец. радикал) відповідає: Дашиньский комедиянт! — Пос. Лєв (социял.): Ви всї комедиянти, бо туманите нїмецкий нарід. — Сї слова викликали велике обурене серед нїмецких радикалів. Пос. Ґоль кричить: Скажіть, коли я обтуманив нїмецкий нарід! — і хоче кинути ся на пос. Лева. Лиш з великим трудом удало ся єго товаришам вдержати єго і недопустити до бійки. Тимчасом Странский говорив дальше, а по нїм промавляли ще посли: Буґетто, Реннер, Маркль і Доберниґ, а відтак посол Штельцль (нїмецка партия людова) поставив слїдуюче внесене:

Вибирає ся комісию зложену з 52 членів з порученем, щоби радила над управильненем справ народних і над стоячими з тою справою в звязи проєктами законів і внесків, які на будуче будуть передавати ся комісиї, з увзглядненем відносин, пануючих у всіляких коронних краях. Комісия має зложити палатї звіт в протягу трох місяців.

---

6)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

3.

Ще деякі роди смерти. — Самоубийство. — Убийство і кара смерти. — Тортури і всїлякі способи траченя людий. — Шибениця, ґільотина і топір. — Кат і єго робота. — Трачене за помочию електрики.

Смерть єсть одна, але майже безліч єсть тих причин, які її викликують. Послухаймо, як то представляє проф др. Нотнаґель: В битві пробиває куля голову, мозок борця і він паде неживий на землю; саме попри него свиснє бомба і не зранить єго, але він гине; меч пробиває груди, кусень ґраната розриває тїло або отвирає бючку, кілька хвиль і чоловік вже неживий. В бійцї на кулаки вдарить один другого кулаком під груди, в місце де жолудок, і чоловік гине. Горіючий огонь або кипяча вода знищать більшу часть наскіриня — в обох случаях ненарушена безпосередно важні для житя орґани, але чоловік гине. Грім або неосторожний дотик занадто сильного електричного тока убиває чоловіка. Когось бере ся розпука і він надихає ся того ґазу, що добуває ся з печи, коли в нїм вуглем затопить, зажиє морфією або циянкалї і гине. Дикар поцїлить свого ворога стрілою, затроєною стрихниною або курарє; в першім случаю гине чоловік серед страшенних корчів, в другім дістає поволи пораженя всїх мязів і гине. Змия звана окулярником або сикальцем вкусить чоловіка несподївано ідовитим зубом і він в короткім часї гине....

А тепер безконечний ряд всїляких недуг, котрі смерть роблять — не можу зважити ся, хоч би лиш побіжно їх вичислити. Однак задля зрозуміня, треба конче вибрати хоч би лиш кілька яркійших примірів. Старенький дїдусь сидить в крузї своєї родини при веселім пирі — нараз блїдне, клонить ся на бік, стає непритомний і розстає ся з сьвітом, не писнувши ані слова: замкнула ся бючка, що відживляла само серце. Старенька женщина занедужала на запалене легких; віддих єсть мірно трудний, недужа єсть зовсїм притомна, але серце бє ся слабо; розмавляю з нею, смотрю живчик, числю 1, 2, 3, 4 — нараз живчик перестає бити, ще одно глубоке зітхнене і все минуло—слїдувало пораженє серцевого мяза. Молодий мужчина недужає цїлими роками на тяжку хибу заставок або т. зв. кляп серцевих; нараз помічує у него лїкар аж надто добре знаний єму образ: водну пухлину зі всїм, що з нею вяже ся; віддих стає так трудний, що недужий страшно мучить ся, серце бє ся щораз скорійше, щораз слабше і неправильнїйше, недужий тратить притомність, утомлене серце на конець ослабає зовсїм і перестає бити ся.

Або инша ґрупа. Вже попереду була бесїда про удар мозку внаслїдок напливу крови, що буває причиною смерти. В подібний спосіб настає смерть внаслїдок скорого або повільного пораженя того прилада для нервів серця, який міститъ ся в мозку. Знані суть случаї смерти внаслїдок якогось наглого зворушеня, котре може бути або дуже пригноблююче або дуже радуюче. Се звістно преці загально, що деякі люди внаслїдок якої сумної або й радістної вісти нагло вмирають. Звичайно гадають, що смерть наступила тут від мозку, бо преці се зворушене мусїло через мозок переходити. А мимо того й в сїм случаю смерть походить від серця: нерви, що виходять з мозку до серця, спричиняють в нїм застой битя і то стаєсь безпосередною причиною смерти. Після погляду дра Нотнаґля таке нагле зворушене спричиняє смерть лиш тодї, коли вже перед тим настало якесь ослаблене дотичних орґанів. Або хтось дістане дуже сильно по голові і стративши притомність повалить ся на землю а відтак вмирає таки зараз або в короткім часї по тім. Кождий скаже, що тут причиною смерти стало ся нарушене мозку. Певно, але лиш посередно; і в сїм случаю смерть виходить від серця, бо внаслїдок сильного потрясеня мозку попсуван ся в нїм той прилад нервовий, що іде до серця і оно перестало бити ся. Иноді можна хоч би й як глубоку непритомність перебути, скоро лиш дїяльність серця не буде в повисшім спосіб нарушена. Єсть то доказом,

Внескодавець заявив, що ставить той внесок виключно в надії, що й инші внескодавці до того внеску прилучать ся. Голоси ческих радикалів: То не внесок; то нарушене реґуляміну. (На сали робить ся великий крик). Пос. Ґломбіньский заявляе іменем Кола польского, що й оно буде голосувати за внеском Штельцля, щоби зазначити тим мирний настрій палати, під услівем, що й инші партиї зсолідаризують ся з тим внеском і возьмуть назад свої наглячі внесеня. Бесідник мусить однак свердити, що після правних поглядів Кола польского справи народні не належать до компетенциї ради державної, але соймів і нинїшне голосоване не повинно творити ніякого преюдикату на будуче.

Палата ухвалила відтак внесок на замкнене дискусиї а чеські радикали викликали страшенну бучу та стали гримати в бюрка. Ґенеральні бесідники Зайц і Фукс заявили, що в інтересі удержаня нормальної праці парляменту і народного мира будуть голосувати за внесенем Штельцля.

По фактичних спростованях забрав голос пос. Крамарж і заявив, що бере назад своє наглдче внесене на користь внесеня Штельцля та додає, що Чехи готові завсїгди до честного мира, жадають лиш, щоби уважано їх за рівнорядний чинник. Відтак посли П е р ґ е л ь т, др. К о с т ь Л е в и ц к и й і З е л ї ґ е р заявили також, що б е р у т ь н а з а д с в о ї п и л ь н і в н е с е н я н а к о р и с т ь в н е с е н я пос. Ш т е л ь ц л я.

Палата приступила до голосованя і приняла внесене пос. Штельцля всїма голосами против голосів ческих радикалів. Опісля принято також і мерітум внесеня.

Внаслідок ухваленя внесеня пос. Штельцля ситуация парляментарна, кажуть загально, поправила ся значно, бо спало з порядку дневного значне число пильних внесків. Тепер ведуть ся переговори також і над дальшим очищенем порядку дневного т. е. над усуненем з порядку дневного ще й инших пильних внесень і есть надія що то удасть ся. Можна длятого припускати, що скоро не настане знов якась несподївана перешкода, провізория буджетова буде вже в найблизшім часї ухвалена.

Н о в и н к и.

Львів, дня 27 падолиста 1909.

— **Бюра редакциї і адміністрациї** „Народної Часописи“ перенесені з Gazet-ою Lwowsk-ою до каменицї при ул. Чарнецкого ч. 10 II поверх.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Міністер просьвіти іменував головного учителя в мужескій школї виділовій в Тернополи, Димитрия Пігута провізоричним головним учителем в мужескій учительскій семінариї в Чорткові. — П. Намістник перевіс комісарів повітових: Кар. Мариньского з Жовкви до Львова, а Тад. Кемпіньского зі Львова до Жовкви.

— **Відзначеня.** Срібні хрести заслуги одержали титул. вахмайстри жандармериї Вол. Стец і М. Кармазин за виратоване двоє дїтий від утоплення а Кар. Домбрович за виратоване від утопленя одного вояка.

— **Надане презенти.** Ц. к. Намістництво запрезентувало о. Юліяна Вендзиловича гр. кат. пароха в Яблінках, балигородского деканата на опорожнену гр. к. парохію цїсарского наданя у Фльоринцї.

— **Просьба.** Стефан Квасню́к, господар в Тарновици лїсній коло Надвірної, почта в місци просить сею дорогою помочи ему відшукати корову, котра пропала ще 6 падолиста с. р. Корова була червоно-жовто краса і мала на передній і задній лопатцї білі латки. П. Квасюк припускає, що що корова може десь заблукала ся і хтось еї перейми отже просить сею дорогою повідомити его о тім. До сеї его просьби й ми прилучаємо ся, але й додаємо від себе себе: А як злодїї вкрали корову, зарізали і від тої пори навіть і мясо вже давно з'їли, а шкіру продали, то що поможе і ся просьба?

— **Огнї.** Тамтої ночи около 1 год. вибух на Замарстинові в столярскій робітни А. Сівка при ул. Львівскій ч. 10 великий огонь. Займило ло ся з незвістної причини на поді будинку варстатового, в котрім працьовано до 10 год. вечером. Огонь був дуже сильний, бо в будинку було дуже богато материялу деревляного. Міскій сторожи огневій удало ся бодай о стілько огонь спинити, що не перевіс ся на сусїдні будинки. Властитель обчисляе шкоду на яких 15.000 К і препускає, що его хтось підпалив, бо коли виходив о 11 год. з помешканя, видїв що все було в порядку а на подвірю було спокійно, не добачив лиш драбкни на варстатовім будинку, котра в хвили вибуху пожежі на поді стояла коло будинку. В справі сеї пожежі веде ся слїдство.—В ночи на 25 с. м. згоріла в Дїдушицях великих стрийского повіта стодола повна збіжа і два обороги збіжа вартости до 6000 К. Будинок і збіже асекуровані в „Днїстрі“. Огонь, що вибух о 3 годинї рано, був би обняв цїле село, як би не місцеві Соколи, котрі збігли ся на страшний голос сокільскої трубки і при помочи 2 сикавок угасили огонь до 2 годин. — Дня 22 с. м. вибух великой огонь в тартаку п. Кноля з Надвірної в Краснім стрижівского повіта. Крім самого тартаку згоріла ще й шопа повна дощок. Огонь тревав майже 13 годин і був мабуть підложений. Шкода, в значній части обезпечена виносить звиш 40.000 К.

— **Нова сензация віденьска.** Ще не втихла справа трояня штабових офіцирів, а вже мае Відень нову зензацию, дотикаючу круги войскові. Тамошна поліция впала на слїд шпігуньскої справи, що довело до арештованя двох осіб. На передмістю Ляндштрасе в домі при ул. Герля ч. 17 арештовано бувшого поручника кавалериї Яна Дембовского, котрий допускав ся шпігуньства на великі розміри в користь якоїсь сусїдної держави (очевидно Росиї).

Дембовский мав видобути якісь важні тайні документи войскові і продати їх за добрі гроші „чужій“ державі. Дембовский походить з дуже поважаної і честної родини. По скінченю кадетскої школи служив при уланах, але з причини якогось скандалу при грі в карти мусїв квітувати. Разом з Дембовским арештовано і его любку, якусь панну Льолю Г., доньку урядника войскового, котру однак випущено небавком на волю.

— **В Самборі** відбула ся сензацийна розправа против складача друкарского Мариана Махальского, лїт 29, котрий дня 2. вересня с. р. застрілив там Льва Фіхтельберґа, властителя кравецкої фірми в Самборі. Махальский, котрий так дуже загикує ся, що ледви може говорити, мусїв з тої причини вже в I. кл. ґімназ. перервати шкільну науку і виучив ся друкарства. При своїм фаховім занятю, образував ся сам дальше а роздумуючи над тим, як би прийти до гроша, „винайшов“ спосіб, яким можна би розбити банк в домі гри и рулету в Монте Карльо. Діставши гроші від деяких осіб, їздив в 1908 р. до Монте Карльо і виграв там дійстно значні суми для тих осіб. Аж до того часу працював в друкарнях

що сама утрата сьвідомости не загрожує ще безпосередно житю, не есть сама в собі причиною смерти.

Ще дальша ґрупа. Запалене легких обняло спершу одну а поступаючи поволи ще й значну часть другої половини легких; віддих стає щораз труднїйший, кров переповнює ся щораз більше квасом вуглевим, бо верхня легких, що має служити до втяганя кисня з воздуха, стає внаслідок хороби щораз менша. Остаточно той вуглевий квас запаморочує змисли і чоловік тратить притомність, але віддихане все ще відбуває ся й дальше. Але відтак зачинає і серце, котре доси ще правильно порушало ся, щораз слабше бити і наконець мимо віддиханя перестає бити ся а житє щезає. Подібно буває й при инших хоробах проводу віддихового. У всїх таких случаях брак віддиху спричиняе смерть, але й знов по найбільшій части лиш посередно. Доки ще тота велика машина в тїлї чоловіка, его серце, може виконувати роботу, то есть надія, що чоловік може жити, аж коли оно перестане бити ся, настає смерть.

Знов инший ряд: острі заразливі недуги як тиф, інфлюенца, віспа, шкарлятина і т. п. І при сих недугах можуть наставати всїлякі зміни в ріжних місцях тїла, але остаточно і в сих случаях настає смерть внаслідок того, що мяз серцевий перестане дїлати а то від того, що в нїм настає зміна під впливом отруї, яку викликує дотична хороба.

Так буває також в множестві инших недуг. В який би спосіб і не настала застоя в руху серця а все-таки она поправдї стаєсь причиною смерти. У величезній більшости случаїв наступає смерть від серця, все одно, чи хороба есть остра і нагла, чи она уперта і тягне ся довго, чи тота хороба від самого початку чіпає ся серця, чи аж пізнїйше і до него добирає ся, чи то буває при кінци довгого житя, чи серед цвитучої молодости внаслїдок якоїсь нагло дїлаючої сили оно перестає бити ся в чоловіцї. Можемо длятого — каже др. Нотнаґель — сказати: Чоловік умирає майже завсїгди на серце. Доки ще оно в нїм бє ся, хоч би й як слабо, хоч би й з як великим трудом, доти й жиє ще чоловік — послїдний удар, а тодї вже й конець цїлому житю.

Але тепер настає питане: в який же спосіб і чому перестає чоловік жити в хвилею, коли серце перестане в нім бити ся? — Цїле житє людского а так само й зьвірячого тїла, в який би спосіб оно й не проявляло ся, есть тісно звязане з хемічними переміками в протоплязмі кліточок а тоті переміни можуть лиш тодї відбувати ся, коли до кліточок доходить кисень з воздуха. Кисень знов, котрий вдихаємо в себе, розводить по цїлім тїлї, по всїй в нїм ткани і по всїх кліточках кров а рух крови удержує лиш тота помпа, котру називаємо серцем. Тим то й поясняє ся, що коли серце перестане дїлати, то й чоловік перестає жити. Длятого можна сьміло сказати, що житє чоловіка лежить в крови.

До всїляких родів смерти чоловіка в дальшім значіню прилучила ся в найновійших часах ще й смерть, що так скажемо шпортова; шпортовцї в сей або той спосіб крутять собі сяки, забивають ся, спадаючи з високих скал або гинуть від — самоїздів. Послухаймо ще що розповідає Американець Арентс про свої передсмертні враженя, яких зазнав в тій хвили, коли підчас перегонів розбив ся его самоїзд і він мало що не на смерть забив ся.

Ми — розповідає Арентс — гнали улицею щораз скорше і здавало ся, що небавком виграємо заклад. Нараз машина задрожала і щось заскреготїло. Коли хто так увикне до своєї машини як я, той ніби зріс ся з нею і відчуває кожду хоч би й найменшу в нїм зміну. Менї здавало ся, моб би таки в моїй крови настала якась зміна. То скриготїне ставало щораз голоснїйше а до него прилучив ся ще й якийсь свист. Нараз машина перевернула ся — один наглий удар і я почув, що лечу зі скоростию стріли десь у воздусї. Менї здавало ся, мов би я з якоїсь високої дошки скочив стрімголов в долину. Менї в голові закрутило ся і потемнїло в очах, я вчув якийсь пронизаючий крик, голос якогось чоловіка в смертельнім страху. То мого шофера викинуло з машини — подумав я собі. В тій же хвили щось мене вдарило з заду по голові. Менї здавало ся, мов би я летїв десь в якусь темноту; довкола мене зробило ся глухо і тихо, мов би настала тишина довгої ночи... Нараз серед тої темноти засїріло якесь сьвітло. Я побачив ся в малій комнатцї; моє тїло видавало ся менї мов би закаменїле. Я пробовав щось собі пригадувати, але не міг нїчого собі нагадати. Наконець добув я голос з себе: Де я? Якась молода женщина нахилила ся над мене і з плачем поцїлувала мене. Хто то? Я пізнав поволи, що то була моя жінка і від неї довідав ся я відтак, що я в шпиталї.

(Дальше буде).

Шварца і Трояна та Герціґа Візенберґа а послідний рік був без роботи, але в найблизшім часі мав стати управителем якоїсь друкарні.

Критичного дня був Махальский у одного висшого урядника в Самборі а той дав ему 2000 корон, з котрими він на другий день мав поїхати до Монте Карльо. З тими грішми переходив він около 3 год. коло склепу Фіхтельберґів. Оба брата стояли перед дверми склепу і розпочали з ним розмову. З першу вела ся розмова жартами а відтак прийшло до суперечки яку викликали Фіхтельберґи. Обурений простацкими словами Йоахима Фіхтельберґа, вдарив его Махальский в лице. Тоді Фіхтельберґ разом з братом видрулив его на тротоар а вхопивши постав сукна, став его бити ним з цілої сили по голові. То так роздразнило Махальского, що він стратив зовсім рівровагу духа і почав стріляти до склепу з бравнінґа, котрий носив завсігди при собі в задній кишені.

Обжалований, відповідаючи на питане предсідателя трибуналу, каже, що не мав наміру убити Фіхтельберґа. Що стало ся, він того зовсім не памятає, бо був тоді так рознервований, що стратив память і волю; навіть не знає, яким способом добув бравнінґ із задної кишені в штанах, котра була завсігди запията. Він жалує свого вчинку, але до вини не почуває ся. Бравнінґ носив завсігди при собі, бо живучи осібняком мав лиш тілько розривки, що вийшовши в поле на прохід, стріляв до мети. Впрочім весь свій вільний час присьвячував самообразованю і розслідам над системою гри в рулету.

Сьвідок Рінтель, канцеліст судовий, видів цілу подію. Віддалений на яких 15 кроків від Махальского, побачив він, як Махальский, вдарений сукном чи чимсь подібним, видобув револьвер, стрілив раз перед дверми до середини склепу а відтак, ставувши в дверох, стріляв ще два чи три рази а потім вийшов на тротоар і віддав ся в руки надходячого поліцианта. Сьвідок Сивак розповідав подібно і казав, що знає Махальского від 12 літ яко чоловіка дуже порядного і спокійного, але заразом і честилюбивого. В критичній хвили Махальский виглядав ненормально; лице мав корчево викривлене і робив враже не чоловіка непритомного. По переслуханю сьвідка Ролля розправу відрочено до полудня. — Розправа скінчила ся увільненем Махальского від вини і кари.

— **Дрібні вісти.** На виставі, упадженій сего року полтавским сільско господарским товариством в Полтаві, присуджено велику срібну медаль київскому ветеринарному лікареви Василеви Корольову за его книжку: „Скотолічебник“, яку видало петербурске „Добродійне товариство“. — П. Роман Любинецкий, студент прав, син руского пароха в Чесник, перебуває тепер на науці сольового співу в ц. к. академії у Відни. Пробний іспит зі співу зложив так добре, що дирекция увільнила его від цілорічної шкільної оплати, а се мало кому лучає ся. По зложенім іспиті ґратулювали ему вибрані професори, запонідаючи ему сьвітлу будучність П. Роман Любинецкий розпоряджає гарним ліричним тенором. — Стан здоровля Бернона в Парижи погіршив ся знову і кождої хвилі сподівають ся катастрофи. — Федько Серна, господар з Білки малої, доніс поліції, що его син Михайло Серна, ученик III. кл. ґімназияльної, вийшов ще тиждень тому назад з бурси „Народного Дому“ і досі не вернув. (Може повандрував до Росиї — бо й се може бути). Михайло Серна має літ 14, есть середного росту, лице має кругле, ніс коротний, широкий. — На головнім двірци у Львові знайдено паспорт Маруньки Бодак, виданий в старостві в Рогатині до Америки на три роки. — В справі випущеного на волю Цандлера (чи Цавдера), котрого арештовано у Львові за підозріне посідане золота, надіслав австрийский консуль у Варшаві до львівскої поліциї телеґраму слідуючого змісту: Після вістий поданих в часописях, мали арештувати якогось Адольфа Цандера з Станиславова, при котрім знайдено дорогоцінности. Внаслідок урядової просьби прошу о телеґрафічну інформацию о арештованім і о дорогоцінностях зі взгляду на крадіж в Ченстохові. — В секциї III. вела ся в четвер розправа львівского адвоката дра Івана Добряньского з партиї москвофільскої против о. Льва Пелошиновича з Батиниї, котрий закинув дрови Добряньскому на москвофільских зборах, що він каже собі платити високі гонорария за справи партийні. Розправу відрочено задля покликаня кількох сьвідків.

Телеґрами.

Відень 27 падолиста. Цісар розпорядив знесене установлених перед роком на границі Босни і Герцеґовини т. зв. карних відділів „штрафуні“ з кінцем падолиста с. р. Зарядженє то може служити за доказ, що відносини в тих краях поправили ся.

Відень 27 падолиста. Троїтеля офіцирів ґенерального штабу у Відни вже вислїджено і арештовано. Єсть ним поручник 14 полку піхоти в Лінцу, чоловік женатий.

Стверджено, що він одержав урльоп на виїзд до Чехії на час від 9 до 16 с. м. а мимо позіставав в Лінцу до 14 с. м. і аж в ночи з 13 на 14 поїхав до Відня, прибув там рано пів до 7 год. на північний дворець і надав тут листи з певностию в найблизшім уряді на Mittelgasse. На день або два перед тим їздила его жінка до Відня. Офіцир той есть знаменитим фотоґрафом і добрим рисівником. На тиждень перед тим висилав він своїм товаришам в Лінцу в пуделках зовсім подібних до тих, які містили в собі троячі капсулки всілякі „фіґурки“ на іменини з написию „на іменини дня 9/11 1909“. Знатоки орекли, що письмо на тих пуделках есть то само як і на кувертах листів з троячими капсулками.

Петербург 27 падолиста. Ві второк відбуде ся перше засідане комісиї в справі виділеня Холмщини.

Ціна збіжа у Львові.

для 26. падолиста:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

	від		до
Пшениця . .	12·70	до	13·90
Жито . . .	9·80	до	10·—
Овес . . .	7·20	до	7·40
Ячмінь пашний .	7·20	до	7·60
Ячмінь броварний .	7·60	до	8·50
Ріпак . . .	—·—	до	—·—
Льнянка . .	—·—	до	—·—
Горох до вареня .	—·—	до	—·—
Вика . . .	—·—	до	—·—
Бобик . . .	—·—	до	—·—
Гречка . . .	—·—	до	—·—
Кукурудза нова .	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо .	—·—	до	—·—
Конюшина червона .	65·—	до	85·—
Конюшина біла .	65·—	до	85·—
Конюшина шведска .	65·—	до	85·—
Тимотка . . .	25·—	до	27·—

Надіслане.

Нову серию видівок, дуже гарних переписких листків видав „Сокільский Базар“ у Львові. Серия та складає ся з 10 кольорових карток, представляючих малюнки артиста маляря п. А. Манастирского, а мотиви до тих малюнків підобрані до надходячих сьвят Рождества Христового і Йорданьского сьвята. Одна картка коштує 16 с.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітна. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 230, 550, 7·25, 855, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, 840, 950.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 215, 5·40, 1030.
З Черновець: 1220, 545*), 8·05, 10·20*, 205, 5·58, 640, 930.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 1100.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 900.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, 1012.
З Підгаєць: 10·54, 7·26 *), 9·44, 6·29 *), 1155 *)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*), 9·28, 6·13*), 11·39 *)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 820.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 935.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 935.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 935,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 1015.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 1145.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 1245, 250, 825, 8·40, 245, 3·30*), 612, 7, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 800, 1110.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

5000 К нагороди!

Плачу кождому, хто докаже, що моя гідна подиву колекция
300 штук лише за зл. 2·75
не есть случайним купном.
1 Роскопф пат. прав. швайцарскій годинник, точно ходячий в 3 літною ґваранциею фабричною, 1 американьский (double) золотий ланцушок, 2 амер. золоті (double) перстені (для пань і панів), 1 анґль. позолочуваний ґарнітур шпінок до ковн., маншетів і сорочок, 1 ам. сцизорик, 1 ель. краватка шовк. кольорова і фасон після вподоби, 1 красна шпилька до краватки з іміт. брилянтом., 1 брошка для пань послїдної новости, 1 конче потрібний до подорожи ґарнітур тоалетовий, 1 портмонетка шкіряна, 1 пара амер. бонтонів з ім. дорогих каміїв, 1 альбом сальоновий красних видів сьвіта, 1 колія на шию (на голову) з орієнт. перел, 5 індийских приповісток о будучности діяволів, розвеселяючих кождого і ще 250 штук ріжних предметів, котрі в кождій хатї потрібні і конечні, всьо разом з елеґантним годинником сист. Роскопф пат., котрий два рази більше варт, лише за зл. 275. Дістати можна за післятою, або за надісланем готівки у С. УРБАХА, висилковий дім, Краків ч. 128. До замовлених 2 пакетів долучае ся ще анґл. бритву або 6 фф. льняних (полотняних) хусточок до носа. За річи, котрі не подобають ся, звертае ся гроші, отже ризико виключене. Адресувати точно латиньскими буквами.

БІЛЕТИ ЇЗДИ

продае
Аґенция велїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймае
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цїнах оригінальних.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповідання.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірош: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Жите і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Кылатовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедів: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-україньского письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповідання, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвінаі, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповідання, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Дволожний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулівера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопила. (Телефони ч. 527).